

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119210854
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8119210854.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: W. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX S., právne zastúpený: JUDr. Michal Guman, advokát so sídlom Hlavná 29, 080 01 Prešov, proti žalovaným: 1. rade Q.. Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX V. -W., 2. rade U. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX V. - W., obe zastúpené Q.. X. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX V. - W., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcu a žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 14C/25/2019- 485 zo dňa 09.02.2022 takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie konania zamieťa.

Potvrdzuje uznesenie s upresnením, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením vyslovil, že žalobca má voči žalovaným v 1. rade a 2. rade v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a tiež v konaní o protižalobe žalovaných o neplatnosť kúpnej zmluvy a určenie, že žalobca nie je vlastníkom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 255 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok („CSP“).

3. V odôvodnení konštatoval, že v spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bol úspešný žalobca a aj protinávrh žalovaných bol zamietnutý. Uvedený rozsudok bol okrem výroku o trovách konania potvrdený. Výrok o trovách konania bol odvolacím súdom zrušený. Súd prvej inštancie v zmysle pokynu odvolacieho súdu vyzval právneho zástupcu na preukázanie toho, že žalobca pred podaním žaloby vyzýval žalované na uzavretie dohody o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Na túto výzvu reagoval právny zástupca žalobcu dňa 09.02.2022, ktorý uviedol, že žalobca viedol so žalovanými v roku 2018, 2019 telefonicky i osobne mimosúdne rokovania ohľadom predaja ich spoluvlastníckych podielov, prípadne iného riešenia vzťahov k predmetnej parcele, ktoré však neboli akceptované. Zo strany žalovaných nebol predložený ani žiaden iný návrh na riešenie veci zmierlivým spôsobom. Navyše žalované od začiatku sporu so žalobou nesúhlasili, a to dokonca ani so zrušením podielového spoluvlastníctva namietajúc spoluvlastníctvo žalobcu. Za týchto okolností súd prvej inštancie priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči neúspešným žalovaným, keďže nezistil žiaden dôvod pre aplikáciu výnimočného § 257 CSP. Súčasťou tohto konania bolo aj konanie o protižalobe žalovaných o neplatnosť kúpnej zmluvy a určenie, že žalobca nie je vlastníkom nehnuteľností. Žalované boli aj v tejto časti konania neúspešné, a preto súd prvej inštancie

aj v tomto spore priznal žalobcovi voči nim nárok na náhradu trov konania, keďže opäť nezistil žiaden dôvod pre použitie § 257 CSP .

4. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalované v 1. a 2. rade, ktoré namietali, že súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% žalobcovi, čím porušil všetky procesné práva žalovaných, ktorí nemali možnosť vyjadriť sa k prebiehajúcemu konaniu. Tiež uviedli, že sa domnievajú, že došlo k spáchaniu trestného činu v súvislosti s rozhodovaním a postupom súdu prvej a druhej inštancie, a to vydaním Uznesenia 14C/25/2019- (bez čísla za pomlčkou) zo dňa 09.02.2022. Nakoľko súd prvej inštancie vydal uznesenie č. k. 14C/25/2019- (bez identifikačného čísla), v ktorom rozhodol o trovách konania v prospech žalobcu, a neskúmal či je vo veci vedené trestné stíhanie, v ktorom by mohli byť podozrivými osobami žalobca, advokát, sudca prvostupňového súdu, sudcovia odvolacieho súdu a dozorujúci prokurátor Okresnej prokuratúry V., žalované v 1. a 2. rade majú za to, že týmto nesprávnym procesným postupom spôsobil konajúci súd neodstrániteľnú vadu konania. Súd prvej inštancie ďalej nezohľadnil prebiehajúce dovolacie konanie, v ktorom žalované v 1. a 2. rade navrhli pozastaviť vykonateľnosť rozsudku odvolacieho súdu sp. zn. 19Co/21/2021-444 zo dňa 23.11.2021, čím nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ďalej žalované v 1. a 2. rade majú za to, že napadnuté uznesenie má neodstrániteľnú vadu, podľa ktorej nie je možné identifikovať presne číslo rozhodnutia, keďže mu chýba aj číslo strany v súdnom spisu a v súvislosti s tým majú obavu aj z možného protiprávneho konania zákonnej sudkyne, a preto podali trestné oznámenie pre podozrenie z obzvlášť závažnej trestnej činnosti. Právny zástupca JUDr. Michal Guman pri výsluchu do zápisnice vo vyšetrovaní trestného činu marenia spravodlivosti uviedol, že už nie je právnym zástupcom žalobcu (teda v čase pred 09.02.2022, t. j. pred dňom vydania napadnutého uznesenia), no zároveň dňa 09.02.2022, v reakcii na výzvu súdu prvej inštancie uviedol, že žalobca viedol so žalovanými v rokoch 2018 a 2019 telefonicky i osobne mimosúdne rokovania ohľadom predaja ich spoluvlastníckych podielov, prípadne iného riešenia vzťahov k predmetnej parcele, ktoré však neboli akceptované. Vzhľadom na protichodné tvrdenia právneho zástupcu žalobcu majú žalované v 1. a 2. rade podozrenie, že zo strany právneho zástupcu žalobcu došlo k spáchaniu trestného činu krivej výpovede podľa § 346 Zákona č. 300/2005 Z. z. a zavádzania súdu, čím mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 Zákona č. 300/2005 Z. z. Súčasne poukázali na skutočnosť, že predmetná vec je dozorovaná prokurátorom Generálnej prokuratúry SR, súčasne prebieha vyšetrovanie trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mohol dopustiť prokurátor trestného úseku Okresnej prokuratúry V.. Dôkazy o možnej obzvlášť závažnej trestnej činnosti sudcov, prokurátorov, advokáta a iných osôb, ktoré rozhodovali v predmetnej veci predložili Generálnej prokuratúre SR, Slovenskej informačnej službe a PPZ NAKA a iným útvarom orgánov činných v trestnom konaní. Žalované v 1. a 2. rade podali aj žalobu o neplatnosť kúpnych zmlúv žalobcu (sp. zn. 20C/11/2022). Tiež plánujú podať žalobu na obnovu konania, ústavnú sťažnosť a plánujú sa domáhať, aby Generálny prokurátor SR podal v tejto veci mimoriadne dovolanie. Majú záujem aj na prejednaní celej veci pred ESLP a domáhať sa náhrady škody spôsobenej štátnym aparátom Slovenskej republiky. Majetok, ktorý súd prisúdil žalobcovi bol nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom SR a možným spáchaním trestného činu pri vydržaní, čo je predmetom vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní. Sudca mohol nesprávnym postupom spáchať trestný čin pri zakrývaní porušovania zákonného predkupného práva a možnom podvode súvisiacom s vydržaním, keďže neskúmal výslovne opakujúcu sa námietku absolútnej neplatnosti právnych úkonov a právnych skutočností, na základe ktorých sa stal žalobca podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti majú žalované v 1. a 2. rade za to, že sú splnené zákonné dôvody pre podanie odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), g), h) a § 365 ods. 2 CSP. V zmysle Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR garantované základné právo na súdnu ochranu, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené, tak ako aj základné ľudské právo podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, a preto navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a prerušil konanie do doby rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní.

5. K odvolaniu žalovaných v 1. a 2. rade sa žalobca nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými osobami (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce

v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade nie je nedôvodné.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní potrebnom na rozhodnutie už iba o trovách konania (Keďže vec sama bola právoplatne rozhodnutá) dospel k správnym skutkovým zisteniam a nárok na náhradu trov konania správne právne posúdil. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistené skutočnosti, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie nároku na náhradu trov konania, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správnym zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo vzťahu k trovám konania, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia.

9. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu žalovaným v 1. a 2. rade, ktoré v odvolaní navyše neuviedli žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie správne skúmal splnenie podmienok pre priznanie nároku na náhradu trov konania a správne dospel k záveru, že tieto v danom prípade sú splnené, čo aj správne odôvodnil. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Ak súd vyhovel návrhu a zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo spôsobom, aký bol navrhnutý, najmä ak sa žalované neúspešne bránili alebo uplatnili protižalobou svoje nároky vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti tiež neúspešne, niet zásadne prekážok, aby súd použil ustanovenie § 255 CSP.

12. Pre prípad zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 255 CSP, prípadnú tvrdosť možno korigovať použitím § 257 CSP.

13. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Pre použitie ustanovenia § 257 CSP v konaní o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva má význam zistenie toho, či žalobca pred podaním návrhu na vyporiadanie navrhol vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dohodou, ako aj toho, akým spôsobom uplatnil zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v návrhu na začatie konania na súde a dosiahol plný úspech vo veci (viď napr. Uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8Co/489/2005).

15. K rozhodovaniu o trovách konania je potrebné zistenie podkladov pre ich priznanie, včítane zistenia, či nie sú u niektorej zo strán sporu dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nemusí súd výnimočne náhradu trov celkom alebo sčasti priznať. Takýmto dôvodom môže byť aj stanovisko k návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva pred podaním návrhu na súde, ak spoluvlastník súhlasil so zrušením spoluvlastníctva a jeho vyporiadáním spôsobom, aký žalobca aj v návrhu na začatie súdneho konania navrhoval, potom takýto postoj umožňoval uzavretie dohody o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva podľa ust. § 141 Občianskeho zákonníka. Z hľadiska použitia ust. § 257 CSP má teda význam aj zistenie, či žalobca pred podaním žaloby na súde urobil spoluvlastníkom návrh na zrušenie spoluvlastníctva a či navrhoval jeho vyporiadanie spôsobom, ktorý potom uplatnil v žalobe a dosiahol plný úspech vo veci (viď Rozsudok Najvyššieho súdu SSR, sp. zn. 2 Cz/4/71, R 31/1972).

16. Z obsahu žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, doručenej súdu prvej inštancie dňa 18.06.2019 vyplýva, že strany sporu k mimosúdnej dohode nedospeli, a preto sa v predmetnej veci žalobca obrátil na súd. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca viackrát vyvinul snahu

vysporiadať predmet sporu mimosúdnou cestou. Žalované však s návrhom žalobcu nesúhlasili a nesúhlasili ani so zrušením podielového spoluvlastníctva. Žalované dokonca namietali spoluvlastníctvo žalobcu, a preto podali protižalobu o neplatnosť kúpnej zmluvy a určenie, že žalobca nie je vlastníkom, ktorú súd zamietol.

17. Sumu, ktorú navrhoval žalobca zaplatiť žalovaným ako náhradu za ich spoluvlastnícke podiely, ktoré by boli prikázané do výlučného vlastníctva žalobcu, súd ustálil v súlade so závermi Znaleckého posudku č. XXX/XXXX zo dňa 25.03.2019, ktorý vypracoval znalec H.. Q. E. na základe žiadosti žalobcu.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie sa pokúsil o možnosť mimosúdneho vysporiadania veci, no neúspešne (č. l. 140), a preto vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 14C/25/2019-305 zo dňa 04.12.2020, ktorým zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k predmetnej nehnuteľnosti a vyporiadal ho tak, že podiely žalovaných na tejto nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu, ktorému uložil povinnosť vyplatiť ako náhradu za spoluvlastnícke podiely žalovaných na tejto nehnuteľnosti, a to žalovanej v 1. rade sumu 791,80 eur a žalovanej v 2. rade sumu 638,64 eur. Pri ustálení sumy, ktorú súd prvej inštancie priznal žalovaným v 1. a 2. rade ako náhradu za ich spoluvlastnícke podiely, ktoré boli prikázané do výlučného vlastníctva žalobcu, tento vychádzal z vyššie uvedeného znaleckého posudku. V kontexte uvedeného je teda zrejmé, že súd prvej inštancie o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a o výške náhrady za prikázané spoluvlastnícke podiely rozhodol v súlade so žalobným návrhom.

19. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj ustálenú rozhodovaciu prax všeobecných súdov, odvolací súd má za to, že v danej veci nie sú splnené predpoklady na aplikáciu výnimočného ust. § 257 CSP. Bolo preto správne priznať žalobcovi, ktorý bol úspešný čo do žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ako aj čo do protižaloby žalovaných náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania, ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

21. K odvolacím dôvodom odvolací súd ešte dodáva, že ani skutočnosť, že na napadnutom uznesení, ktoré bolo doručené žalovaným, nie je uvedené číslo konania - číslo listu, pod ktorým je toto uznesenie zažurnalizované v spise, nie je podstatným pre rozhodnutie o trovách konania. Mohlo by ísť iba o chybu súdu v písaní, nemajúcu vplyv na správnosť uznesenia. Ani skutočnosť, že sa vedie dovolacie konanie nebola dôvodom, aby súd prvej inštancie nerozhodol o nároku na náhradu trov konania. Ak právny zástupca žalobcu mal v inom konaní tvrdiť, že žalobcu už nezastupuje, ale túto skutočnosť neoznámil či už on alebo žalobca sám, v predmetnom konaní nebolo možné na takéto tvrdenie žalovaných prihliadať. Je potrebné tiež uviesť, že ani ďalšie odvolacie argumenty žalovaných neboli spôsobilé zmeniť napadnuté rozhodnutie.

22. Rozhodovanie o trovách súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku a je samo o sebe spôsobilé zasiahnuť do práva strany podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rozhodnutí zo dňa 06.02.1954 vo veci Beer proti Rakúsku, resp. v rozhodnutí zo dňa 07.10.2004 vo veci Bauman proti Rakúsku (č. 30428/96, resp. 76809/01).

23. S poukazom na vyššie uvedené závery, odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľiek, na ktorej založili svoje odvolacie dôvody, preto napadnuté uznesenie postupom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil ako vecne a právne správny s upresnením, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní neúspešné žalované v 1. a 2. rade nemajú nárok na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne ((dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).